

[Alfred Jensen.]

nisationer. Nej, den tvang og vilkårlighed, de oftest er udsat for, er den, der udøves fra arbejdsgivernes side. Her må man føje til, at selvom der i reglen er mere betryggende forhold, hvor det er stat og kommune, der kontraherer med arbejderne, er misbrug og overgreb heller ikke dér ukendte fænomener, og det er vel også årsagen til, at så mange af de arbejdere, der er beskæftiget i stat og kommune, er organiserede. Jeg synes, det har sin store betydning at hæfte sig ved de oplysninger, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gav om organisationsprocenten på en lang række områder, der vel må komme ind under den lovgivning, som forslagsstillerne har ønsket.

Man kan, når man ser på det foreliggende forslag, ikke frigøre sig for den tanke, at det, der her spekuleres i, er at undergrave tilliden til organisationerne. Jeg tror ikke, det vil lykkes at undergrave arbejderne tillid til organisationerne; det vil det ikke, for arbejderne har deres sørgelige erfaringer fra arbejdspladsen og ved, hvordan de ville være stillet, hvis de ikke sluttede sig sammen, hvis de ikke ved gensidig hjælp var i stand til at dæmme op for de vilkårligheder, de ellers ville blive udsat for. Derfor er det indlysende, at hvis arbejdere og funktionærer skal beskyttes mod vilkårlighed, må de have organisationer, og det er vel ikke nogen tilfældighed, at vi har godkendt en konvention herom.

Det er udtryk for, at man erkender, at organisationer er nødvendige. Man gik bare ikke så vidt, som man burde være gået, da vi behandlede sagen, for man burde også have vedtaget en lov, der beskytter faglige tillidsmænd mod forfølgelse. Det gjorde man ikke, og derfor er det muligt for adskillige firmaer at forfølge organisationernes tillidsmænd, og det er også muligt at forhindre, at arbejderne i en række virksomheder organiserer sig.

Jeg drog, dengang disse forslag var til behandling, forholdene i det store handelshus Illum frem; dér opretter man kontrakt med den enkelte, som bliver ansat, om, at han ikke må tale med andre om sine løn- og arbejdsvilkår, et forhold, der må være i strid med funktionærlovens bestemmelse om retten til at organisere sig. Men her var der ingen tale om, at den lille skulle

beskyttes; her var der ingen tale om, at den, der skal arbejde for andre, skal sikres personlig frihed, skal sikres mulighed for på betryggende måde at tale med om løn- og arbejdsvilkår. Det er også karakteristisk, at ved andre lejligheder, hvor organisationerne har generet medborgere, da har man ikke givet udtryk for en forargelse som den, der kom til udtryk, da en halvdagsbeskæftiget kontorfunktionær i Aarhus kommune blev afskediget.

Vi behandlede i fjor en uoverensstemmelse mellem landbrugets arbejdsgivere og Dansk Arbejdsmands Forbund. Ved denne lejlighed benyttede ledelsen af Landbrugsrådet sin organisatoriske magt til at lave mejeristrejke. Det var et regulært overgreb mod de mange tusinde husmænd, der har tilsluttet sig mejerierorganisationerne ikke for at støtte storlandbruget i dets kamp mod landarbejderne, men for at de ved bearbejdelsen af mælk skulle opnå de fordele, der er forbundet hermed. Til trods for at husmændene protesterede, var der ingen, som protesterede i den side af salen, hvorfra man nu stiller forslag om at beskytte de personer, som kunne tænkes at få beskæftigelse i stat eller kommune, mod organisationsovergreb, og dog var der dengang tale om overgreb af langt, langt alvorligere karakter.

Jeg kan sige, at den kommunistiske gruppe ikke kan støtte det forslag, der her er fremsat, og ikke ser nogen grund til, at det fremmes. Jeg vil gerne yderligere sige, at heller ikke de momenter, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard føjede til, for os gør det mere nødvendigt, at man behandler disse problemer. Det betyder ikke, at jeg eller mine meningsfæller godkender, at pengene bruges til politiske formål, som vi synes er helt forkerte, men det må være et spørgsmål, man overlader til organisationerne, og det må være organisationernes flertal, der her bestemmer. Det forekommer mig, at der er områder på organisationslivets område, man ikke kan blande sig i, og her er et af dem, og hvis det skal være sådan, at man kan stå i organisationer og blive fri for at bøje sig for de afgørelser, flertallet træffer, og for at tage de følger, der kan komme deraf, så er organisationerne jo ikke meget værd. Det kan selvfølgelig være meget rart, om man kan fritages for at